

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

13 maart 2006

VERZOEKSCRIFT

over de Nederlandstalige muziek op de VRT-radio en -televisie

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door de heren Johan Verstreken en Johan Deckmyn**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche.

Vaste leden:

de heren Erik Arckens, Johan Deckmyn, Werner Marginet, mevrouw Marie-Rose Morel, de heer Jurgen Verstrepen;

de heren Carl Decaluwe, Stefaan De Clerck, Steven Vanackere, Johan Verstreken;

de heer Jean-Marie Dedecker, mevrouw Margriet Hermans, de heer Herman Schueremans;

de heren Bart Caron, Chokri Mahassine, Dany Vandenbossche.

Plaatsvervangers:

mevrouw Marijke Dillen, de heren Pieter Huybrechts, Freddy Van Gaever, Rob Verreycken, Frans Wymeersch;

de dames Vera Jans, Sabine Poleyn, Tinne Rombouts, de heer Johan Sauwens;

mevrouw Patricia Ceysens, de heren Marnic De Meulemeester, Sven Gatz;

mevrouw Michèle Hostekint, de heren Jan Roegiers, André Van Nieuwkerke.

Toegevoegde leden:

de heer Jos Stassen;

de heer Kris Van Dijk.

INHOUD

	Blz.
1. Procedure.....	4
2. Bespreking van het verzoekschrift op 27 januari 2005.....	4
3. Vervolg van de bespreking op 16 februari 2006	6
4. Conclusie	8

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media behandelde op 27 januari 2005 en 16 februari 2006 het verzoekschrift van de heer Eddy Dubois over de Nederlandstalige muziek op de VRT-radio en -televisie.

1. Procedure

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media neemt kennis van het verzoekschrift dat op 2 december 2004 door de heer Eddy Dubois werd ingediend, samen met een addendum van 25 december 2004. Het verzoekschrift werd door de voorzitter van het parlement als ontvankelijk verzoekschrift aan de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media toegewezen.

Het verzoekschrift werd via een verzending aan de commissieleden toegestuurd. Na onderzoek door de commissieleden werd het voor bespreking in de commissie geagendeerd op 27 januari 2005.

Tijdens de bespreking op 27 januari 2005 bleek dat de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media niet over gedetailleerde cijfers kon beschikken over hoeveel Nederlandstalige muziek precies werd aangeboden door de VRT. Daarom werd aan de VRT en Sabam een verzoek gericht met de vraag naar meer concrete gegevens.

Uit de antwoorden van de VRT en Sabam bleek dat geen gedetailleerde cijfers over Nederlandstalige muziek konden worden verstrekt. Daarop werd de bespreking van het verzoekschrift hervat en afgerond op 16 februari 2006.

2. Bespreking van het verzoekschrift op 27 januari 2005

Mevrouw *Margriet Hermans* sluit zich aan bij de vraag naar meer Nederlandstalige muziek, zoals in het verzoekschrift is opgenomen, en verwijst tevens naar de hoorzitting betreffende maatregelen ter ondersteuning van de Vlaamse muziek die tijdens de vorige legislatuur werd georganiseerd (*Parl. St.* VI. Parl. 2001-02, nr. 1248/1). Intussen is spreker geen vragende partij meer voor het opleggen van strikte quota aan de media. Toch blijft het nodig om de aandacht te trekken op het gebrek aan Nederlandstalige muziek in onze media. Het is de taak van de VRT als openbare omroep om dit probleem ernstig te

nemen, en een voorttrekkersrol te spelen in het oplossen ervan. Dit past immers perfect in de culturele opdracht van de VRT.

Het Nederlandstalige lied mag daarbij niet te eng worden ingevuld. Het beste van elk genre, zoals bijvoorbeeld jazz, rock, pop, kleinkunst enzovoort, moet aan bod kunnen komen. Dit aandachtspunt wordt best opgenomen in de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT, waarbij het aan de programmamakers zelf moet worden overgelaten om dit op een passende wijze in de programma's te integreren. Spreker wijst erop dat men er ook in Duitsland niet in geslaagd is om een wet aan te nemen die quota oplegt.

Ook de heer *Jurgen Verstrepen* vindt het opleggen van quota niet realistisch. Dat is zeker zo voor de commerciële zenders die men in geen geval kan verplichten om bepaalde items uit te zenden. Het is veel beter om de VRT te verplichten om een apart kanaal op te starten waarop alle genres van de Nederlandstalige muziek aan bod moeten komen, en dit gedurende de volledige zendtijd. In het digitale tijdperk stelt het opstarten van een apart kanaal met Nederlandstalige muziek technisch geen enkel probleem. De Vlaamse overheid kan dit in de nieuwe beheersovereenkomst perfect opleggen. Spreker vestigt er de aandacht op dat hij in *De Zevende Dag* ooit zelf dit voorstel heeft geformuleerd, en dat het verzoekschrift daar vermoedelijk uit voortvloeit.

De heer *Johan Verstreken* steunt het initiatief voor meer Nederlandstalige muziek op de VRT. Hij gelooft niet in de argumentatie van sommige critici die beweren dat er onvoldoende aanbod is van kwaliteitsvolle muziek, of dat er onvoldoende luisteraars zijn die hiervoor interesse betonen. Kwaliteitsvolle Nederlandstalige muziek kan pas worden gerealiseerd als het lokale talent ook voldoende kansen krijgt om op radio en televisie ervaring op te doen. Inzake luisterbereik wijst spreker erop dat de radio-uitzendingen van Klara ook niet stopgezet worden wegens een beperkt maar specifiek luisterbereik. Spreker is niet gewonnen voor het opleggen van quota, maar als het niet anders kan, moet het misschien wel in overweging worden genomen. Hij sluit zich aan bij de vraag naar minstens één grote zender met Nederlandstalige muziek en Vlaamse artiesten, als tegengewicht voor de overwegend Angelsaksische muziek op de overigens kwaliteitsvolle grote zenders als Radio 2, Donna, Studio Brussel, Q-Music en 4FM.

Spreker vestigt er aanvullend de aandacht op dat de zenders inzake Nederlandstalige muziek meer oog

moeten hebben voor diversiteit. Nu treden immers vaak dezelfde artiesten op de voorgrond, waarbij uiteraard slechts enkele genres worden belicht. Er is nood aan meer diversiteit, en dit zowel in genres als in artiesten. Hij dringt er in dit kader op aan dat de cijfers van de VRT inzake ‘Vlaamse producties’ zouden worden verfijnd tot cijfers die ook bruikbaar zijn in de discussie over ‘Nederlandstalige muziek’, met uitsplitsing over de verschillende genres en uitzenduren.

Mevrouw *Gracienne Van Nieuwenborgh* bevestigt dat er nood is aan meer concrete cijfers, waarbij duidelijk het onderscheid kan worden gemaakt tussen Nederlandstalige muziek en Vlaamse producties. Het opleggen van quota om het uitzenden van Vlaamse muziek te bevorderen, lijkt haar een beknotting van de artistieke vrijheid. Er moeten echter wel andere middelen worden gezocht om de Nederlandstalige muziek te ondersteunen. De lokale radio's staan erg dicht bij hun luisteraars, en zullen waarschijnlijk positief reageren indien deze aandringen op het draaien van meer Nederlandstalige muziek. Anderzijds zijn de landelijke radio's zelfs decretaal verplicht om hier aandacht aan te schenken, en Q-Music schat dit aandeel voor 2003 zelfs op 26%. Ook de VRT is tegen quota, maar streeft zelfstandig naar een aandeel van 20% ‘Vlaamse producties’ in de totaliteit van de uitzendingen. Radio 1, 2 en Donna zouden zelfs boven dit percentage uitkomen. Volgens de spreker beweert de VRT overigens nauw aan te sluiten bij de muziekmarkt in Vlaanderen, waar 35% van de producties uit eigen land komt, waarvan 15% Nederlandstalige muziek.

Mevrouw Van Nieuwenborgh pleit concreet voor onderhandelingen met de sector om tot meer Nederlandstalige muziek op onze radio's te komen. Daarbij zal er zeker nood zijn aan een concrete definitie van wat nu precies wordt bedoeld met Nederlandstalige muziek. Overigens vindt zij het opstarten van een aparte zender met alleen Nederlandstalige muziek geen goed idee, want het zet deze muziek in een apart en afgesloten hoekje. Het is beter om de Nederlandstalige muziek breder dan vandaag uit te dragen tussen alle andere soorten muziek. De overheid kan hierbij een hefboomfunctie vervullen, via tussenkomsten in bijvoorbeeld dure productiekosten, het organiseren en promoten van evenementen, het promoten van Nederlandstalige muziek in culturele centra, of het opstarten van een eigen pop-academie.

De heer *Jurgen Verstrepen* merkt op dat de decretaale opdracht voor de landelijke radio's in dit kader toch wel licht weegt. Artikel 38, §1, 4°, van de geco-

ordineerde Vlaamse decreten betreffende de radio-omroep en de televisie stelt enkel het volgende: “in de programmaopbouw moet een Nederlandstalig muzikaanbod gegarandeerd worden”. Deze bepaling is zo vaag dat men er alle kanten mee op kan, waarbij bijvoorbeeld één Nederlandstalige plaat in een programma voldoende kan zijn om deze verplichting na te komen. Nochtans is het aanbieden van Nederlandstalige muziek aan de luisteraar erg belangrijk om een platform te creëren dat ertoe leidt dat deze muziek voldoende kan worden beluisterd en ook effectief in de winkels wordt gekocht. Dit kan dan weer leiden tot een verhoogde stimulans voor kwaliteitsvolle producties. De sleutel bij dit alles is voldoende ‘airtime’, ‘plugging’, programmatie enzovoort. Het stimuleren door de overheid van producties heeft immers geen zin als deze toch niet worden uitgezonden. Spreker verwijst naar de oorspronkelijk grote weerstand tegen de plannen van VTM tot het uitzenden van ‘10 om te zien’. Het aanbieden van deze ‘airtime’ bleek echter zo succesvol dat de hele Vlaamse muziekwereld terug begon te leven. Pas als er voldoende ‘airtime’ wordt gegeven, heeft het zin dat de overheid aanvullende stimuli geeft.

Mevrouw *Margriet Hermans* sluit zich hierbij aan. Goede initiatieven moeten immers een forum krijgen, zoniet sterven ze een stille dood. In de tijd van ‘10 om te zien’ kwamen Nederlanders en Fransen naar Vlaanderen om hier opnames te maken. De studio's beschikten immers over het beste materiaal en de beste technici. Door de daaropvolgende verwaarlozing van de Nederlandstalige muziek is heel deze creatieve omgeving verdwenen, wat ontegensprekelijk ook een economisch verlies genereerde. Het moet daarbij duidelijk zijn dat niet alleen de radio, maar ook de televisie dringend meer aandacht moet geven aan de Nederlandstalige muziek.

De heer *Johan Verstreken* vreest dat de Nederlandstalige muziek het slachtoffer geworden is van de sfeer die in het verleden werd opgeroepen door een aantal pseudo-intellectuelen die voor deze muziek hun neus ophaalden. In de toenmalige BRT waren maar een paar producers meer bereid om Nederlandstalige muziek te programmeren. Er is terug nood aan positieve initiatieven uit het verleden, zoals bijvoorbeeld de Baccarabeker, die de basis heeft gelegd voor succesrijke carrières van Vaya Con Dios, Ingeborg, Clouseau enzovoort. Een initiatief als Idool verdient zeker ook vanuit de VRT navolging.

Het zogezegde ‘gebrek aan kwaliteitsvolle Nederlandstalige nummers’ is volgens de heer Johan Verstreken intellectueel niet vol te houden. Vlaan-

deren beschikt over een enorm uitgebreide en kwaliteitsvolle liederenschat die echter nooit meer in de media te beluisteren is. Programmamakers moeten zich ervan bewust zijn dat de media door iedereen worden gevolgd, en dat niet alleen intellectuelen of op de Angelsaksische cultuur gerichte mensen moeten worden bediend.

De heer *Dany Vandenbossche* noemt zichzelf een absoluut tegenstander van quota. Het is immers niet de taak van de overheid om op een dirigistische manier normen op te leggen aan programmamakers. Hij is evenmin gewonnen voor het oprichten van een aparte zender met enkel Nederlandstalige muziek. Met de huidige frequentieplanning is het voor de VRT immers onmogelijk om nog een bijkomende frequentie te bekomen. In de toekomst, met digitale uitzendingen, is het creëren van een bijkomende frequentie geen probleem meer, maar dan nog stelt zich de vraag naar het aantal luisteraars dat op deze zeer specifieke zender zal afstemmen. Spreker vreest trouwens dat het publiek dat op een dergelijke zender zou afstemmen, niet over digitale ontvangoestellen beschikt. Hij is het overigens niet eens met de stelling dat de Nederlandstalige muziek in een dalende trend zit, integendeel. Initiatieven als Idool, die niet specifiek gericht zijn op de Nederlandstalige muziek, bezorgen immers ook deze muziek een stevige hype.

Spreker vestigt er als commissievoorzitter de aandacht op dat de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, aan de VRT een verzoek heeft gericht om het percentage 'Nederlandstalige muziek' te vernemen dat de VRT uitzendt. De cijfers die de VRT regelmatig aan de commissieleden voorlegt slaan, zoals reeds gezegd, op 'Vlaamse producties'. Deze definitie is voor de huidige discussie veel te ruim, want ze omvat ook anderstalige nummers die in Vlaanderen of door Vlaamse artiesten worden gemaakt. Ook aan Sabam zal een dergelijk schrijven worden gericht. Het lijkt dan ook nuttig om de commissiebespreking niet af te ronden vóór deze cijfers aan de commissie zijn bezorgd.

3. Vervolg van de bespreking op 16 februari 2006

De heer *Dany Vandenbossche* verwijst naar de antwoorden van de VRT en van Sabam op de brieven van de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, met de vraag naar het percentage 'Nederlandstalige muziek' dat wordt uitgezonden.

Uit het antwoord van de VRT blijkt dat geen bijkomende informatie kan worden aangeboden. De VRT verzamelt immers enkel informatie betreffende 'Vlaamse producties', waarbij geen conclusies kunnen worden geformuleerd naar het aantal Nederlandstalige liederen dat zich hieronder bevindt. Een Vlaams muziekproduct wordt immers ruimer gedefinieerd als 'elke muzikale productie, ongeacht taal of genre, waarbij de creatieve inbreng van een Vlaming als uitvoerder, auteur/bewerker, producer of arrangeur, een bepalende rol speelt in het eindresultaat'.

Ook Sabam heeft blijkbaar geen cijfers over Nederlandstalige producties. Hun cijfers hebben betrekking op werken van Sabamleden, ongeacht de taal waarin deze werken werden geschreven en ongeacht de taalrol van de leden.

De heer *Johan Verstreken* betreurt dat de commissie niet over precieze cijfers kan beschikken. Hierdoor wordt de discussie uitgehold. Zelf had hij ook contacten met Sabam en de VRT, maar hij slaagde er ook niet in om bruikbare cijfergegevens te verkrijgen. Spreker betreurt het antwoord dat hij kreeg van de heer Mary, die stelde dat de cijfergegevens betrekking hadden op het operationele beleid van de VRT, dat tot de uitsluitende bevoegdheid behoort van de gedelegeerd bestuurder en zijn directiecomité. Spreker begrijpt niet wat er geheim kan zijn aan deze gegevens, waarvan er reeds een deel kunnen worden afgeleid uit de website van de VRT, en tv- en radio-bladen.

Aan de Gentse Universiteit werd ondertussen een doctoraat gemaakt door de heer Kevin McMullan over de diversiteit van het muzikaanbod op acht Vlaamse radiozenders. De enige VRT-zender die wat aandacht besteedde aan Nederlandstalige muziek was Radio 2, met 19,2 percent. Het onderzoek is echter onvoldoende afgelijnd om cijfergegevens voor het voorliggende verzoekschrift uit af te leiden.

De heer Verstreken beluisterde op 2 maart 2005 gedurende een hele dag dan maar zelf de uitzendingen van Radio 2, die het meeste Vlaamse muziek draait, en kwam tot de volgende conclusies. Het aanbod bevatte 15,6 percent Vlaamstalige muziek (dus Nederlandstalig en van eigen bodem). Uitschieters werden vooral 's nachts en 's morgens vroeg genoteerd. Tussen 10 en 11 was dit 25%, en tussen 21 en 22 uur zelfs 30%. Tussen 14 en 16 uur werd geen enkel Vlaamstalig nummer gedraaid.

Spreker verwijst naar de hoorzitting met de VRT over de rapportering van de beheersovereenkomst en het jaarverslag 2003, van 26 oktober 2004. Daarin vroeg hij aan de heer Frans Ieven, algemeen directeur radio, naar zo uitgebreid mogelijke cijfers over het aandeel Belgische muziek op de radio, en afzonderlijke cijfers voor de Nederlandstalige en de anderstalige Belgische producties, en cijfers per zender, voor de week, voor het weekend, voor de nachtradio, voor de ontkoppeling en per tijdstip. Het antwoord van de heer Ieven luidde als volgt: “Twintig procent van alle muziek moet muziek zijn die wordt uitgevoerd door leden van de Vlaamse Gemeenschap. We brengen daar om de zes maanden verslag van uit. Die cijfers worden besproken met de muziekindustrie. We brengen de voorzitter van de Mediacommissie op de hoogte van de resultaten. De cijfers zijn gedetailleerd op net-niveau en per tijdsblok. Ik kan de heer Verstreken geruststellen: in prime time wordt aanzienlijk meer muziek van Vlaamse origine gespeeld dan ’s nachts”.

De heer Verstreken weet wel dat de cijfers op Vlaamse producties slaan en niet op Nederlandstalige nummers, maar betwijfelt op basis van zijn eigen onderzoek dat in prime time meer muziek van Vlaamse origine wordt gespeeld dan ’s nachts. Van 14 tot 16 uur, en dus in prime time, werd 0% Vlaamstalige muziek opgetekend.

Het huidige muziekaanbod van de VRT komt volgens de heer Verstreken niet overeen met de doelstellingen die de VRT zelf vooropstelt. De beheersovereenkomst stelt immers in artikel 1 het volgende: “De VRT voert voor de Vlaamse Gemeenschap de openbare omroepopdracht uit om een zo groot mogelijk aantal mediagebruikers te bereiken met een diversiteit aan programma’s die de belangstelling wekken en eraan voldoen”. In de visienota van de VRT over de evolutie van de VRT naar een digitale openbare omroep leest de heer Verstreken: “De VRT wil een meerwaarde geven aan de Vlaamse mediagebruiker door een heel breed aanbod van kwaliteitsvolle programma’s en diensten die inspireren, informeren, leren en amuseren. De VRT wil erkend worden als de meest betrouwbare creatieve en innovatieve mediaorganisatie in Vlaanderen. Hij staat garant voor een optimale kwaliteit, bereik en diversiteit.”.

Spreker stelt vast dat de VRT zijn missie inzake diversiteit niet nakomt, en dit zowel op radio als televisie. Er is immers ook geen televisieprogramma waar Vlaamse artiesten hun eigen nummers kunnen brengen, met uitzondering van Eurosong.

Op pagina 7 van de visienota leest de heer Verstreken dat de openbare omroep garant staat voor de culturele diversiteit. Op pagina 8 wordt vermeld dat de VRT iedereen kan aanspreken met een aanbod dat inspeelt op de culturele eigenheid waardoor hij beter aansluiting vindt bij zijn publiek. Op pagina 23 staan de drie basiskennmerken voor een generalistisch aanbod. Het betreft het streven naar een breed en gediversifieerd bereik, en de wil om een ruim publiek aan te spreken, zowel totaal als in zijn subgroepen. Het betreft het aanbieden van een gevarieerde kwalitatieve programmamix, met variatie als basisvoorwaarde om met een net een breed publiek aan te spreken. Het betreft tevens het brengen van een uitgebreid aanbod van eigen bodem. De optimale aansluiting bij en herkenbaarheid voor de Vlaamse mediagebruikers vergen immers producties van eigen bodem in alle relevante genres. Op pagina 31 pleit de VRT tot slot voor een specialistisch radioaanbod rond Vlaamse producties.

De heer Verstreken meent dat het inspelen op de culturele eigenheid minstens inhoudt dat Vlaamstalige muziek aan bod komt, mét respect voor de verschillende genres, en dat – in tegenstelling tot de huidige situatie – de uitzendingen ook aansluiting vinden bij het publiek. Die aansluiting bij een ‘breed publiek’ en ‘subgroepen’ wordt momenteel immers niet gerealiseerd. De ‘variatie’ en het ‘aanbod van eigen bodem in alle relevante genres’ wordt evenmin gerealiseerd. Het ‘specialistisch radioaanbod rond Vlaamse producties’ moet daarbij toegankelijk zijn voor iedereen, en dat is momenteel ook niet het geval.

De heer Verstreken verwijst vervolgens naar de nieuwjaarstoespraak van de heer Tony Mary, waarin deze stelde dat de openbare omroep alle Vlamingen wil bereiken. Hij sprak ook over het maatschappelijke project waarin de openbare omroep een rol moet spelen. Het gaat volgens hem onder meer over culturele identiteit. Dit zijn voor de heer Verstreken holle woorden, want de liefhebbers van het populaire genre en het Vlaamse lied komen in de uitzendingen niet aan bod.

De heer Guy Peeters stelde in zijn nieuwjaarstoespraak dat er “geen sprake kan zijn van programmatrische bemoeienissen of politisering: de raad zal nooit de beslissing nemen of er meer tijd moet voorzien worden voor het Vlaamse levenslied. Tenzij dit uiteraard een performantiecriterium wordt in de nieuwe beheersovereenkomst die dan jaarlijks moet afgetoetst worden”.

De heer Verstreken vindt dit laatste een erg goed voorstel. Als de VRT het zo wil, dan moet het maar gebeuren. De VRT heeft het immers steeds over culturele diversiteit, en een zo breed mogelijk publiek aanspreken, maar weigert consequent om het Vlaamse muziekaanbod op hun zenders uit te breiden. Hierdoor wordt systematisch de vraag van een grote groep van de bevolking genegeerd, wat getuigt van arrogantie.

De heer Verstreken verwijst ook naar de toespraak van journalist Jaak Vanduyck bij de uitreiking van de Radio- en Televisieprijzen op 28 januari 2006. Hij betreurde dat Laura Lynn oorspronkelijk niet was uitgenodigd op Zomerhit 2005, en de VRT daar enkel onder druk van zijn luisteraars van Radio 2 op is teruggekomen. Laura Lynn stond met 'Je hebt me duizendmaal belogen' zestien weken op nummer één in de Vlaamse hitparade, en haar cd 'Dromen' was in 2005 het meest verkochte Vlaamse album. Van de drie meest verkochte Nederlandstalige artiesten van 2005 – Laura Lynn, Frans Bauer en André Hazes – werd niets gedraaid op Radio 2. De heer Vanduyck stelde ook het volgende: "Als er ook geen plaats is voor Ann Christy, nauwelijks nog voor Dana Winner en Will Tura, voor kleinkunst, voor Franse chansons, voor het Duitse repertoire, voor grote orkesten, voor operette, voor licht klassiek, is er iets wat niet klopt (...). Als de openbare omroep kennelijk weigert om één derde van de markt te bedienen, twee miljoen mensen, is dat schuldig verzuim en misplaatste arrogantie."

Als de VRT de Vlaamstalige muziek blijft miskennen, is volgens de heer Verstreken een aanpassing van de performantiecriteriën nodig, of moeten er, als het echt niet anders kan, quota worden opgelegd. Deze quota hebben in Frankrijk aanvankelijk tot protesten geleid, maar zorgen er wel voor dat voldoende Frans-talige muziek wordt uitgezonden. Deze maatregel blijkt ook een grote ondersteuning voor Frans talent. De heer Verstreken verwijst in dit verband naar zijn tussenkomst in de Interparlementaire Commissie van de Nederlandse Taalunie, en de vraag die hij daar stelde aan de heer Baldi, vertegenwoordiger van de Délégation générale à la langue française et aux langues de France.

De heer Verstreken besluit dat men vanuit politieke hoek aan de radiomakers inderdaad niet moet opleggen wat ze moeten draaien. Het parlement moet echter wel toezien op de culturele diversiteit. Het kan niet dat de openbare omroep, gefinancierd met belastinggeld, systematisch een deel van de bevolking in de kou laat staan. De openbare omroep zegt steeds dat

ze een zo breed mogelijk publiek wil aanspreken, en een divers aanbod brengen. Dan moet men zich daar ook aan houden. Dat er een markt voor is bewijst de 'Stadsradio' in Vlaams-Brabant, die al sinds maart 2005 met gigantisch succes kwaliteitsvolle Vlaamse muziek draait.

Spreker benadrukt dat Vlaamse muziek niet eng mag worden geïnterpreteerd. Elk genre moet aan bod kunnen komen: kleinkunst, folk, jazz, schlager, evergreens, house, dance, Vlaamse oldies, rock, pop, punk enzovoort. Een digitaal kanaal voor alleen Vlaamse muziek is een stap in de goede richting, maar is niet voldoende.

De heer Verstreken hoopt dat Marc Coenen, sinds 1 januari 2006 de nieuwe radiodirecteur bij de VRT, ontvankelijk is voor deze boodschap, en open staat voor het Vlaamse lied in de brede zin van het woord.

Mevrouw *Margriet Hermans* feliciteert de heer Verstreken met zijn goed geargumenteerde standpunt, en steunt hem volledig. Het verzoekschrift van de heer Dubois verwoordt de bekommernis van een groot deel van de Vlaamse bevolking. Spreker betreurt de arrogantie van de VRT tegenover het Vlaamse lied, en vermoedt dat de VRT uit eigenbelang geen moeite doet om hierover nauwkeurige cijfers bij te houden.

De heer *Jurgen Verstrepen* sluit zich aan bij de vorige sprekers, en ergert zich mateloos aan het zogenaamde gebrek aan cijfers. Elk digitaal muzikaal bestand wordt ingevoerd met 'tags', waarbij codes worden meegegeven voor zeer diverse gegevens als muziekgenre, taal enzovoort. Alle ingevoerde gegevens zijn opvraagbaar, en in sommige playlists worden vele gegevens trouwens reeds meegegeven. Een ander non-sense-argument is dat Vlaanderen onvoldoende luisteraars telt voor een rendabel Vlaamstalig kanaal. In het veel kleinere Luxemburg wordt immers het tegendeel bewezen met een eigen Letzeburgs kanaal. De VRT getuigt van manifeste onwil om de Vlaamstalige muziek te ondersteunen.

4. Conclusie

Na discussie besluit de commissie als volgt.

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media vindt het invoeren van quota geen goede oplossing. Ze is voorstander om meer sluitende bepalingen in te voeren in de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT, om zo te komen tot een verhoogd aandeel van

Nederlandstalige producties van Vlaamse artiesten op de openbare omroep. Eventueel kan een herprofilering van bijvoorbeeld Radio 2 vooropgesteld worden.

De commissie stelt voor dat de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, dit standpunt meeneemt in de onderhandelingen over een nieuwe beheersovereenkomst met de VRT.

De verslaggevers,

De voorzitter,

Johan VERSTREKEN

Dany

Johan DECKMYN

VANDENBOSSCHE
